

Nr. 2. VERGOEDING OPLEIDINGSACTIVITEITEN

Maatschap van twee maten vervangen door maatschap van drie maten. Vorderingsrecht jegens instelling is in nieuwe maatschap gevallen.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, drs. J.G.M. Kegelaer, mr. N.A. Neyzen, dr. B.T.P. Fontein en mevrouw C.J.A. Nuver, leden, met bijstand van mr. L.J.C.M. Horbach, griffier)

15 januari 1997

Bindend advies (96/03) in de gevoegde zaken van:

I. dr. A, wonende te X,
dr. B, wonende te X,
eisers,
gemachtigde: mr. A. Kreule,

tegen:

de Stichting C,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. E.R.Th.A. Luijten,

en

II. D, wonende te Y,
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.J.M. Kneepkens,

tegen:

de Stichting C,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. E.R.Th.A. Luijten.

Partijen worden hierna mede aangeduid als 'A en B', 'de Stichting' en 'D'.

1. De procesgang.

In de zaken I en II

1.1. A en B hebben bij memorie van eis gevorderd dat het Scheidsgerecht de Stichting bij wege van bindend advies veroordeelt om binnen 14 dagen na het doen van deze uitspraak aan hen tezamen met ingang van 1 april 1993 een vergoeding van f 9.709,09 per maand te betalen, dan wel een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht in goede justitie juist acht, met de wettelijke rente over de achterstallige maandelijkse termijnen tot aan de dag van voldoening, alsmede tot veroordeling van de Stichting in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen een vergoeding voor de gemachtigde van A en B.

1.2. De Stichting heeft de vordering bestreden en het Scheidsgerecht verzocht te bepalen dat zij aan A en B slechts verschuldigd is hun aandeel in de van overheidswege toegestane onderwijsvergoeding van f 53.859,10 per jaar, dan wel hun aandeel in zodanig bedrag als het Scheidsgerecht in goede justitie en in redelijkheid verschuldigd zal achten, dit onder verrekening van de vordering van de Stichting op A en B, vermeerderd met de daarop verschuldigde wettelijke rente, met veroordeling van de Stichting in de kosten van het geding.

1.3. D heeft bij memorie van eis verzocht dat het Scheidsgerecht bij wege van bindend advies de Stichting veroordeelt om binnen 14 dagen na deze uitspraak aan hem met ingang van 1 april 1993 te betalen een

vergoeding van f 4.854,55 per maand, dan wel een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht in goede justitie juist acht, te vermeerderen met de wettelijke rente over de achterstallige maandelijkse termijnen tot aan de dag van voldoening, met veroordeling van de Stichting in de kosten van de procedure, waaronder begrepen een vergoeding voor de gemachtigde.

1.4. De Stichting heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijkverklaring van D in zijn vordering, althans tot ontzegging van deze vordering.

1.5. Op 18 oktober 1996 heeft de mondelinge behandeling van het verzoek plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig partijen A en D. Namens de Stichting was aanwezig E, directeur. Partijen werden vergezeld door hun gemachtigden.

Partijen hebben hun standpunten aan de hand van pleitnota's toegelicht.

1.6. Partijen hebben producties in het geding gebracht.

2. Samenvatting van het geschil.

In zaak I en II

2.1. De Stichting exploiteert een verloskundigencentrum en -opleiding te Y onder de naam 'F'. A en B zijn hieraan sedert 1980, respectievelijk 1984 als gynaecoloog verbonden. Als zodanig verrichten zij ook werkzaamheden ten behoeve van de door de F verzorgde opleiding.

2.2. In de tussen de Stichting en A en B gesloten toelatingsovereenkomsten wordt onder meer het volgende bepaald:

Artikel 7

Opleiding'

'5. De specialist ontvangt voor zijn medewerking aan de theoretische en praktische opleiding een door het Bestuur vastgestelde vergoeding zoals vastgelegd in de aan deze overeenkomst gehechte bijlage genummerd 3. In deze vergoeding is begrepen een vergoeding voor de activiteiten van de gynaecologische maatschap Dr. A/Dr. B voor toezicht op de dagelijkse medische gang van zaken.'

In de betreffende bijlage 3 staat onder meer het volgende vermeld:

'De vergoeding als bedoeld in artikel 7, lid 5 van het toelatingscontract bedraagt voor de maatschap dr. A/dr. B'

'– vanaf 1 maart 1985 bedraagt de vergoeding als genoemd f 9.709,09 per maand tot 1 september 1986 of zoveel eerder als het dienstverband der specialisten zal ingaan.'

A en B zijn nimmer in dienstverband getreden. De Stichting heeft de vergoeding immer – tot het hierna onder 2.7 bedoelde tijdstip – aan de maatschap A en B voldaan.

2.3. D is sedert 1975 als gynaecoloog aan het G ziekenhuis te Y verbonden.

2.4. De Stichting heeft een samenwerkingsovereenkomst met het G ziekenhuis te Y gesloten, op grond waarvan D (en zijn toenmalige) collega vanaf 1 maart 1990 zijn toegelaten tot het F, en A en B vanaf datzelfde tijdstip werden toegelaten tot het G ziekenhuis.

2.5. Vanaf 1 maart 1990 hebben D en zijn toenmalige collega soortgelijke opleidingswerkzaamheden voor het F verricht als A en B. Daarvoor hebben zij geen vergoeding van de Stichting ontvangen.

2.6. Met ingang van 1 februari 1993 zijn A, B en D (zijn toenmalige collega heeft per die datum zijn praktijk neergelegd) een maatschap aangegaan.

2.7. De Stichting heeft de maandelijkse betaling van het onder 2.2 bedoelde bedrag van f 9.709,09 aan A en B per 1 april 1993 gestaakt.

2.8. A en B leggen aan hun vordering ten grondslag dat zij ingevolge de met hen gesloten toelatingscontracten recht hebben op de onder 2.2 bedoelde maandelijks vergoeding van f 9.709,09 voor de theoretische en praktische opleiding, alsmede voor het toezicht op de dagelijkse medische gang van zaken.

Zij merken in dit verband op dat hun inbreng in verband met de opleiding ook na 1 april 1993 – het toetreden van D tot de maatschap en diens toelating tot het F – niet is verminderd. Bovendien hebben A en B ook hun praktijk op het G ziekenhuis aan het F ter beschikking gesteld. Zij menen dan ook dat zij vanaf 1 april 1993 recht hebben op voortzetting van de van oudsher aan hen uitgekeerde toelage en dat aan D door het ziekenhuis een afzonderlijke tegemoetkoming moet worden toegekend op basis van de door hem ingebrachte verloskundige praktijk en de door hem verrichte onderwijsinspanningen.

2.9. D legt aan zijn vordering ten grondslag dat hij, nu het G ziekenhuis vanaf het tijdstip van totstandkoming van de onder 2.6 bedoelde maatschapovereenkomst de onder 2.5 bedoelde suppletie heeft gestaakt, hij voor de op gelijke voet met A en B verrichte werkzaamheden op gelijke wijze dient te worden beloond. Omdat zowel A en B als D vanaf de totstandkoming van de tussen hen gesloten maatschap elk evenveel werk zijn blijven verzetten als voorheen meent hij dat hij recht heeft op de helft van het bedrag dat A en B tot dat tijdstip hebben ontvangen.

2.10. De Stichting heeft de vorderingen betwist. Daartoe heeft zij het volgende aangevoerd.

De onderwijsvergoeding is in 1985 aan A en B toegekend op tijdelijke basis in de verwachting dat de beide specialisten op korte termijn een dienstverband met de Stichting zouden aangaan.

A en B hebben in verband met de samenwerkingsovereenkomst met het G ziekenhuis reeds een bedrag van f 300.000 van de Stichting ontvangen, omdat het aantal bevallingen door de overeenkomst zou teruglopen, hetgeen ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Nu de Stichting sinds dat samenwerkingsverband bovendien over drie gynaecologen beschikt, terwijl dat er eerder twee waren is het praktisch onderwijs per gynaecoloog in aanzienlijke mate verminderd.

De onder 2.2 bedoelde verwijzing naar het dagelijks medisch toezicht heeft nimmer inhoudelijke betekenis gehad en is slechts vermeld om de toekenning van de vergoeding in 1985 te kunnen motiveren.

De vordering van A en B dient voorts verrekend te worden met de vordering die A en B op hen heeft voor hun aandeel in de sedert 1 april 1993 verleende secretariële ondersteuning.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht.

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om bij wege van bindend advies te beslissen wordt door partijen erkend.

4. Beoordeling van het geschil.

In beide zaken

4.1. Blijkens de inhoud van de onder 2.2 weergegeven bepalingen heeft de Stichting de verplichting op zich genomen om aan de beide toentertijd in maatschapverband samenwerkende gynaecologen gezamenlijk een vergoeding te verstrekken voor de door hen verrichte opleidingsactiviteiten, zonder dat er daarbij onderscheid werd gemaakt naar de door ieder van hen afzonderlijk verrichte werkzaamheden. Hieruit moet in redelijkheid worden afgeleid dat de Stichting de verplichting tot betaling van voormeld bedrag tegenover de maatschap – en dus niet tegenover de afzonderlijke gynaecologen – is aangegaan.

4.2. Deze maatschap is in 1993 – in de verhouding tegenover de Stichting – vervangen door de driemansmaatschap A, B en D.

4.3. Partijen zijn het oneens omtrent het antwoord op de vraag of de betreffende vergoeding, als gevolg van die vervanging verschuldigd is gebleven aan de oorspronkelijke maatschap, dan wel dat de vergoeding vanaf dat tijdstip verschuldigd was aan de nieuw gevormde maatschap.

4.4. Het Scheidsgerecht is dienaangaande van oordeel dat, nu laatstbedoelde maatschap zich, blijkens de wederzijdse stellingen van partijen, vanaf 1 maart 1993 tegenover de Stichting als opvolger van de eerder bestaande maatschap heeft gepresenteerd en de aan de vergoeding verbonden verplichtingen zijn voortgezet door de nieuwe maatschap, ook het vorderingsrecht betreffende de vergoeding in de vanaf 1 maart 1993 gevormde maatschap is gevallen.

4.5. Nu de onderhavige vordering derhalve een maatschapsvordering en niet een vordering van de afzonderlijke maten betreft, hebben de afzonderlijke maten niet de bevoegdheid om voor zichzelf – dus niet ten behoeve van de maatschap – een rechtsvordering tot betaling van deze schuld van het ziekenhuis in te stellen.

4.6. Daaruit volgt dat zowel A en B als D niet-ontvankelijk zijn in hun vordering.

4.7. Ten overvloede merkt het Scheidsgerecht nog het volgende op.

4.8. Voorzover de thans bestaande maatschap aan de Stichting rente zou vragen over de achterstallige termijnbetalingen kan deze vordering niet slagen. Het betalingsverzuim is immers niet veroorzaakt doordat de Stichting onwillig was om tot betaling over te gaan, maar omdat de maatschap geen eensluidend standpunt heeft ingenomen aan wie betaling moest plaatsvinden. Aldus is het verzuim aan de maatschap als schuldeiser te wijten en is de Stichting niet in verzuim geraakt.

Wel acht het Scheidsgerecht het in het onderhavige geval redelijk indien de Stichting bij betaling – na aftrek van de tegenvordering – van de door haar gereserveerde gelden, mede de daarover opgebouwde rente aan de maatschap uitkeert.

4.9. Nu A en B en ook D in het ongelijk worden gesteld, worden zij tot de kosten van deze procedure, waaronder de kosten van het Scheidsgerecht veroordeeld.

5. Beslissing.

Het Scheidsgerecht stelt het navolgende bindend advies vast:

In zaak I

5.1. De vordering wordt afgewezen.

5.2. A en B worden verwezen in de kosten van deze procedure, begroot op f 5.750,- aan kosten voor het Scheidsgerecht, en op f 2.130,- aan kosten aan de zijde van de Stichting.

In zaak II

5.3. De vordering wordt afgewezen.

5.4. D wordt verwezen in de kosten van deze procedure, begroot op f 5.750,- aan kosten voor het Scheidsgerecht, en op f 2.130,- aan kosten aan de zijde van de Stichting.